

ପ୍ରଚ୍ଛଦନିତି

THE WORD OF TRUTH

An Oriya Bimonthly Bulletin published by the
CHURCH OF CHRIST

JULY & AUGUST 2019

THE VOICE OF TRUTH

Edited and Published By

Joshua & Kabita Gootam

CHURCH OF CHRIST

P.O. Box - 80, Kakinada, A.P. 533 001.

Ph : 0884-2363722

Vol-25. July & Aug. 2019. No-4

*Published every two months in Oriya language for the
Restoration of the pure New Testament Christianity*

Write for free Bible Correspondence course

in

Telugu & Oriya to :

The Director

Bible Correspondence Course

P.O.Box. 80, KAKINADA - 533 001.

పత్రాలి

VOICE OF TRUTH

VOL - XXV

KAKINADA

JUL-AUG-2019

పరిచయాగకారి దామా (Demas, The Forsaker)

ప్రేరితింపాభిల కాజసరఙ్క ఛామ్మారె బిష్టరిత హేబా నిమిత్తె అన్నారోధ కరిబారు (ప్రేరితి 9:1-9)। ఏ రోమారె కాముసరఙ్క నికటకు ప్రేరిత హోళథలె। తాహాకు సముద్ర యాత్రా ప్రాణామ్రక థలా। (ప్రేరితి 9:1-9:1)। ఏ షోఠారె ఏక భద్రా ఘరె బహురూపె దూర బర్ష పయ్యిన్న రఖాయాలథలె। (ప్రేరితి 9:10-11)। తాహాకు పత్రర బిశ్వాసకమానె శ్రీ.జ. 9:9 మసిహారె, తిష్ట షేహి ప్రాన్నరు ఎప్పిసా, పిలిపా, కలిసా ఓ పిలిమోనఙ్కు పత్ర లెఖ్షథలె బోలి మనె కరతి ।

తాహాకు దుడుపత్రరె ఏ దామా నిమిక ఏక గ్ర్యాషియాన బిషయరె లెఖ్షతి, “ప్రియ బైబిల్ లూకు 9 దామా తుమ్మమానఙ్కు నమస్కార జణార అఛంతి ।” (కలిసా 4:14) ఓ ఏ పిలిమోనఙ్కు లెఖ్షతి, “శ్రీష్యాశుక్ల హేత్తు మోహర సహబదీ ఎపాప్తా ఏబం మోహర సహకర్మమానె యె మార్క్, ఆరిష్టార్జ్ ఓ దామా ఓ లూకు తుమ్మమానఙ్కు నమస్కార జణార అఛంతి ।” (పిలిమోన 1:9)। పాఞ్ కిఅబా ఛాంబర్స్ పణ్ణాత్ (శ్రీ.జ. 9:1 బా 9:1) మృత్యుదశ్శర పార్థివా పాతలకు పునర్జీవ గోమల్క యిబాక్క పత్తిలా । ఏహా దామాకు నిమిత్తె భారి పతిథలా । ఆపణా మృత్యు దశ్శర బిశ్వాసర మహా యోధా ఓ బిజాతాయమానఙ్క నిమిత్తె మనోనాత ప్రేరిత పాభిల, తామథక్క లెఖ్షథలె, “కారణ దామా ఏహి బర్షమాన

ସଂସାରକୁ ପ୍ରେମ କରି ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛି ଓ ଥେସଲନୀକୀକୁ ଯାଇଅଛି ।”
(୨ୟ ତାମଥ ୪:୧୦) ।

ଦୀମା, ବିଷୟରେ ପାଉଳ କ’ଣ କହନ୍ତି ? ଯୋହନ ୨:୧୪-୧୭ ଓ
ଗାଲାଡୀ ୪:୧୯-୨୧ ପଦରେ ଲିଖିତ ପାପରେ ସେ ପତିତ ହୋଇ ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ
ସେ ପାଉଳଙ୍କ ସହାତାଗିତାରେ ନ ରହି ଜାଗତିକଜୀବନକୁ ଫେରି ଯାଉଥିଲେ ।
ପାଉଳଙ୍କ ସହ ତାହାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ବ୍ୟଭୀତ ହୋଇ,
ତାହାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଥେସଲନୀକୀକୁ ଫେରି ଯାଉଥିଲେ । ପାଉଳ ସଦୃଶ୍ୟ ସେ
ଦୁଃଖ କିଅବା ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବା ସେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ । ପାଉଳ କହିଥିଲେ, “...
ମୁଁ ପ୍ରଭୁଯାଶୁଙ୍କ ନାମ ନିମନ୍ତେ ଯିରୁଶାଲମରେ କେବଳ ବନ୍ଧା ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ତାହା
ମୁଁହେଁ, ମାତ୍ର ମରିବାକୁ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।” (ପ୍ରେରିତ ୨୧:୧୩) । କିଛି ବର୍ଣ୍ଣପରେ
ସୃଷ୍ଟା ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଥିଲେ । “ତୁମେ ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଵାସ ଥାଆ,
ସେଥିରେ ଆମେ ତୁସ୍ତକୁ ଜୀବନରୂପ ମୁକୁଟ ଦେବୁ ।” (ପ୍ର.କା. ୨:୧୦) । ଜଣେ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ମରଣ ସମ୍ମାନ ହେଲେ ହେଁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ ନକଲେ ଜୀବନରୂପ
ମୁକୁଟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଜୀମା ଏପରି ସମର୍ପତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ନ ଥିଲେ ।

ଦୀମା, ଜୀବନର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଵାସ ଜୀବନ ଯାପନ କରି ନଥିଲେ,
“... ଯେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧରି ରହିବ, ସେ ପରିତ୍ୱାଣ ପାଇବ ।” (ମାଥୁର ୨୪:୧୩) ।
ସେ ସୁର୍ଗୀୟ ଅନ୍ତ ଜୀବନଠାରୁ ଅଧିକଭାବେ ଲହଲୋକ ଜୀବନ ଆସନ୍ତ ଥିଲେ ।
ଯେଉଁମାନେ ଜୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ତ ଜୀବନ ସଞ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି ।
(ପ୍ରେରିତ ୨:୭, ୧.୨୭, ୩:୪, ୧୨:୨୧) । ହେ ବନ୍ଦୁ, କୌଣସି କାରଣବଶତଃ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁସରଣରୁ ବିମୁଖ ନ ହେଉଁ, କିଅବା ତାହାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ ନ କରୁ ।

- Maxie B. Boren

ସୁର୍ଗୀୟ ମହି ମହିମାର ଏକ ଆଭାସ (Heaven, Glimpses of Glory)

ଦିନାବସାନର ଶୀତଳ ସମୟରେ ଆୟମାନଙ୍କ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର, ଆୟମାନଙ୍କ ଆଦି ପିତା ଓ ମାତା ସହ, ସୁନ୍ଦର ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନରେ କଥୋପକଥନ କରୁଥିଲେ । (ଆଦି ୧, ୨, ୩) । ସୀନ୍ୟ ପର୍ବତର ଶୌଳର ଛିତ୍ରରୁ, ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୌରବମୟ ମହିମାର ପୃଷ୍ଠର ଆଭାସ ପାଇଥିଲେ । ଯାଶ୍ଵରୀଷ୍ଵର ସନ୍ଦିହିତ ଶିଷ୍ୟଗଣ ପିତର, ଯୋହନ ଓ ଯାକୁବ ସେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେବା ସମୟରେ ପର୍ବତ ଉପରେ ତାହାଙ୍କ ମହିମା ଦେଖୁଥିଲେ । (ମାଥୁତ୍ ୧୭:୧) । ପ୍ରସ୍ତରାଘାତରେ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗିବା ପୂର୍ବେ ସ୍ଥିପାନ, “... ପବିତ୍ର ଆୟାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରତି ସ୍ଥିର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଝହିଁଲେ, ଆଉ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମହିମା ଓ ଯାଶ୍ଵରଙ୍କ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖୁଲେ... ।” (ପ୍ରେ.କା. ୩:୪୪) । ମହାମହିମାଙ୍କ ଗୌରବ ଦେଖୁ ସ୍ଥିପାନ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ନିମନ୍ତେ ହତସାକ୍ଷୀ ହେଲେ । ସେ ଯାଶ୍ଵରୀଷ୍ଵର ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖୁଲେ । (୪୨ମ) । ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ ଦନ୍ତସକର ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପୁନଃରୁଥୁତ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତଙ୍କ ମହିମା ଦେଖୁଥିଲେ । କେତେ ବର୍ଷପରେ ସେ ତୃତୀୟ ସୁର୍ଗରେ ଆଗୋହଣ ହୋଇ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମହିମାର ଆଭାସ ପାଇଥିଲେ । ଉପରୋକ୍ତ ଘଟଣାରେ ସେମାନେ କେବଳ ଅଛକ୍ଷଣ ନିମନ୍ତେ ଆଭାସ ପାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆୟେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଜୀବନଯାପନ କଲେ, ସେହି ମହିମାମୟ ସ୍ଥାନରେ ଅନୁତ୍ତଜୀବନ ବିତାଇ ପାରିବା ।

ବିଶ୍ୱାସର ଏକ ଆଭାସ :— ଯାଶ୍ଵ କହିଲେ, “ହେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ଓ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକ ସମସ୍ତେ, ମୋ ନିକଟକୁ ଆସ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦେବି । ମୋହର ଜ୍ଞାନାଳି ଆପଣା ଉପରେ ଘେନ ପୂଣି, ମୋ ନିକଟରୁ ଶିଖ, କାରଣ ମୁଁ ମୃଦୁଶାଳ ଓ ନମ୍ରତିଭ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଆୟାରେ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇବ । ଯେଣୁ ମୋହର ଜ୍ଞାନାଳି ସହଜ ଓ ଭାର ଉଶ୍ରାସ ।” (ମାଥୁତ୍ ୧୧:୨୮-୩୦) । ଏହି ବାକ୍ୟରେ ‘ବିଶ୍ୱାସ’ ପଦ ଦୁଇଥର ବ୍ୟବହାର କରାନ୍ତି । (୧) ପାପଭାରରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇବ । (୨) ସୁର୍ଗୀୟ ବିଶ୍ୱାସ । ଏହି ଜାଗତିକ ଓ ସୁର୍ଗୀୟ ବିଶ୍ୱାସ ବିଶ୍ୱାସ

ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ହୋଇଅଛି । ଥେସଲନାକୀରେ ଥବା ତାତିତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ ଲେଖନ୍ତି, “କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଯେତେବେଳେ ଆପଣା ଶକ୍ତିମାନ ଦୂତମାନଙ୍କ ସିହତ ପ୍ରଜଳିତ ଅଗ୍ନି ସହ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ ଓ ସେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ କ୍ଲେଶ ଦେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଫଳ ସର୍ବପ କ୍ଲେଶ ଦେବା କ୍ଲେଶ ଭୋଗ କରୁଆଛ ଯେ ତୁମେମାନେ, ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆସମାନଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ରାମ ଦେବା, ଏହା ତ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନ୍ୟାୟର ବିଶ୍ୱସ... ।” (୨ ଚାମଥ ୧ :୭-୯) । ଦୟପକ୍ଷରେ ଲୋକଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ନ୍ୟାୟ କରିବେ । ଏବ୍ରା ପୁଣ୍ୟକ କର୍ତ୍ତା ଲେଖନ୍ତି, “ଆଜେବ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ରାମର ଭୋଗ କରିବାର ବାକି ଅଛି ।” (ଏବ୍ରା ୪ :୫) । ପାନଦ୍ୱାପରେ ବହିଶ୍ରୁତ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ଲେଖନ୍ତି, “ପୁଣି ମୁଁ ସର୍ଗରୁ ଏହି ବାଣୀ ଶିଶିଲେ, ଲେଖ, ଯେଉଁମାନେ ଏଣିକି ପ୍ରଭୁଙ୍କୀରେ ଥାଇ ମରନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ, ହଁ ଆଜ୍ଞା କହୁ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପରିଶ୍ରମରୁ ବିଶ୍ରାମ ପ୍ରାୟ ହେବେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଦର୍ଶି ହେବ ।” (ପ୍ର.ବା. ୧୪ :୧୩) । ପାତାଳ କିଅବା ଆନନ୍ଦ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ସ୍ଥାନରେ ଅଧାର୍ମିକ ଆମାମାନଙ୍କ ବିଶ୍ରାମ ନାହିଁ । “ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଧୂମାୟୁଗେ ଯୁଗେ ଉଠୁଥୁବ, ଯେଉଁମାନେ ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିଶାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି ପୁଣି ତାହା ନାମର ଚିହ୍ନ ଗୃହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଦିବାରାତ୍ର ବିଶ୍ରାମ ନାହିଁ ।” (ପ୍ର.ବା. ୧୪ :୧୧) । ବିଶ୍ରୁତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ମାନଙ୍କ ଅନୁନ୍ତ ବିଶ୍ରାମ ସ୍ଥାନ ।

ମହିମାମୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ଦେଶର ଏକ ଆଭାସ :- ଏବ୍ରା ପୁଣ୍ୟକରେ ‘ଶ୍ରେଷ୍ଠତର’ ବିଶ୍ୱସ ଗୁଡ଼ିକର ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି । ତୁମେଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦ୍ୱାଦଶ ଥର । “ଶ୍ରେଷ୍ଠତର” ପଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଅଛି । ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାସକଳ କିପରି ଶ୍ରେଷ୍ଠତର, ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସକଳ କରାଯାଇଅଛି । ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ କିପରି ଅନୁତକାଳ ଯାଶୁଜ୍ଞାଷଙ୍କ ସହବାସ କରିବେ ଏହି ପୁଣ୍ୟକରେ ପଢ଼ିପାରୁ । “କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସୁକତର, ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଦେଶର ଆକାଶକୁ କରୁଥିଲେ, ଏହେତୁ ଜିଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କର ଜିଶ୍ଵର ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଲଜ୍ଜିତ ନୁହୁନ୍ତି ।” (ଏବ୍ରା ୧୧ :୧୭) । ଏହି ଜଗତର ଉତ୍ସୁକତମ ସ୍ଥାନରୁ ସର୍ଗ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ସ୍ଥାନ

ଷେଠାରେ କ୍ଲୋଶ, ରୋଗ କିଅବା ଅଶ୍ଵ ରହିବ ନାହିଁ । ଏପରି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ନିମତ୍ତେ ଆପଣାଙ୍କ ପ୍ରାଣ କି ଆକାଂକ୍ଷିତ ? ମୋହର ପ୍ରାଣ ଏପରି ସ୍ଥାନ ନିମତ୍ତେ ଆକାଂକ୍ଷିତ ॥

ପ୍ର.ବା. ୨୧-୨୨ ଅଧ୍ୟାୟ ସୁନ୍ଦର ସ୍ଵର୍ଗର ଆଭାସ ପ୍ରକଟ କରେ :-

ପବିତ୍ର ବାଇବଲର ଶେଷ ପୁସ୍ତକ ଶେଷ ଦୂଇ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସ୍ଵର୍ଗର ସୁନ୍ଦର ବର୍ଣ୍ଣନା କଗାଞ୍ଚାଇଅଛି । ଏହି ଦୂଇ ଅଧ୍ୟାୟରେ “ନୂତନ” ପଦ ଅଧିକଜାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଅଛି । ସେ ଏକ ନୂତନ ପୃଥିବୀ, ନୂତନ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ନୂତନ ଯିରୁଶାଲମ ବିଷୟରେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଗୁଡ଼ିକରେ ଲେଖା ଅଛନ୍ତି । ସିଂହାସନେବିଷ୍ଟ ମହାମହିମା କହନ୍ତି । “... ଦେଖ, ଆମେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ନୂତନ କରୁଅଛୁ । ଆଉ ସେ କହିଲେ, ଲେଖ, କାରଣ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ କାଳ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସନମ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟ ।” (ପ୍ର.ବା. ୨୧:୫) ।

ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ ପବିତ୍ର ନଗରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ନୂତନ ଯିରୁଶାଲମ ଦର୍ଶନରେ ଦେଖୁଥିଲେ । ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ଲୋପ ପାଇଥିଲା, ପୁଣି ସମୁଦ୍ର ନଥିଲା । ଅଶ୍ଵ କିଅବା ମୃତ୍ୟୁ ଶୋକ କି କ୍ରମନ ବ୍ୟାଥା ଆଉ ସେଠାରେ ନଥିବ । (ପ୍ର.ବା. ୨୧:୧-୪) । ଯଦି ପୃଥିବୀରେ ଏପରି ସ୍ଥାନ ଥା'ତା, କେତେକ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭର୍ତ୍ତା ହୋଇ ସାରିଥା'ତା । ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକ ମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ଛିଡ଼ା ହେବାକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନ ନଥା'ତା । “ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁ, ଅବିଶ୍ଵାସୀ, ଘୃଣ୍ୟ କଳଙ୍କିତ ନରଯାତକ, ବ୍ୟଭିରଗୀ, ମାୟାବୀ, ଓ ପ୍ରତିମା ପୂଜକ, ସେମାନେ ଓ ସମସ୍ତ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକ ପ୍ରଜଳିତ ହ୍ରଦରେ ଅଂଶପାଇବେ, ଏହାହିଁ ଦ୍ଵିତୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ।” (ପ୍ର.ବା. ୮:୨୭) । ସେଠାରେ କୌଣସି ମନ୍ଦିର ରହିବ ନାହିଁ, ପ୍ରକୃତ୍ୟେ ସର୍ବକ୍ଷମାନ ଜିଶ୍ଵର ଓ ମେଷଶାବକ ସେଥର ମନ୍ଦିର ସ୍ଵରୂପ ଅଟନ୍ତି । (୨୭ମ ପଦ) । ସେଠାରେ ଅନ୍ଧକାର ରହିବ ନାହିଁ, “ଆଲୋକ ନିମତ୍ତେ ସେହି ନଗରୀର ସୂର୍ଯ୍ୟ କି ଚନ୍ଦ୍ରର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ, କାରଣ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୌରବ ତାହାକୁ ଆଲୋକିତ କରେ ଓ ମେଷଶାବକ ସେଥର ପ୍ରଦାପ ସ୍ଵରୂପ ।” (୨୩ମ) । କିନ୍ତୁ ଅପରପକ୍ଷରେ ନରକର ଘୋର ଅନ୍ଧକାରର ସ୍ଥାନ । (ମାଥୁର ୨୪:୩୦) । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ନଗରୀରେ ଅଭିଷକ୍ତ ବିଷୟ ରହିବ ନାହିଁ । (ପ୍ର.କା. ୨୩:୩) । ସେଠାରେ ଶୟତାନ କିଅବା ତାହାର ପ୍ରଲୋଭନ କିଅବା ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀ ଆଉ ରହିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ତରେ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷିଦ୍ଧ ହେବେ । (ପ୍ର. ବା. ୧୯ ଓ ୨୦ ପର୍ବ) ।

ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ଦର୍ଶନରେ ପବିତ୍ର ନଗରୀ ଦେଖୁଥିଲେ । ସେହି ପବିତ୍ର ନଗରୀ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ନିବାସ ପ୍ଲାନ (୨ 'ପିତର ୩:୧୩) । ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ ଆୟମାନଙ୍କ ନଗରୀମାନଙ୍କରେ ପବିତ୍ରତା ଓ ଧାର୍ମିକତାର ଅଭାବରୁ ବିନଷ୍ଟ ହେଉଅଛି । କିନ୍ତୁ ଚତୁର୍ବୋଣ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଯିରୁଶାଲମ, ଯାହାର ନିର୍ମାଣକରତା ସ୍ଵଯଂ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି, ସେଠାରେ ପବିତ୍ରତା ଓ ଧାର୍ମିକତା ବାସ କରେ । (ଏବ୍ରୀ ୨୧:୧୩), ଏବ୍ରୀ ୧୧:୧୦ ।

ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ନୂତନ ଯିରୁଶାଲମକୁ, ଆପଣା “ବର ନିମନ୍ତେ ସଜ୍ଜିତା କନ୍ୟାର ସଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତା” ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଅବତରଣ କରିବା ଦେଖୁଲେ । (ପ୍ର.ବା. ୨୧:୨) । ବିବାହ ଦିନରେ କନ୍ୟା କେତେ ସୁନ୍ଦରଭାବେ ସୁସଜ୍ଜିତା ହୋଇଥାଏ । ସେହି ରୂପେ ମଣ୍ଡଳୀ ଆପଣା ସ୍ଵାମୀରୂପ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସୁସଜ୍ଜିତା ରହିବେ । ଭରସାର କେତେ ସୁନ୍ଦର ଦୃଶ୍ୟ ।

ମହିମାମୟ ସହଭାଗୀତାର ଆଭାସ :- ମୋ ମତରେ ଏହା ଏକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ । ଯିତା ପରମେଶ୍ୱର ଓ ପୁତ୍ର ଯାଶ୍ଵର୍ଗୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ ସହଭାଗିତା । “...ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ଅଛି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରିବେ, ଆଉ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଲୋକ ହେବେ ।” (ପ୍ର.ବା. ୨୧:୧୩) । ଏତପୂର୍ବ ପୃଷ୍ଠାରେ ଯୋହନ ଲେଖନ୍ତି, “ସେଥୁପାଇଁ ସେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସିଂହାସନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥାଇ ଦିବାରାତ୍ର ତାହାଙ୍କ ଉପାସନା । କରନ୍ତି, ପୁଣି ସିଂହାସନ ଉପବିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଆଶ୍ରଯସ୍ଵରୂପେ ହେବେ ।” (ପ୍ର.ବା. ୩:୧୪) । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋଷଶାବକ ଆୟମାନଙ୍କ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁଯାଶୁଙ୍କ ସହଭାଗିତା ପ୍ରାୟ ହେବ । ସେ ଆୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ଅଛନ୍ତି । (ଯୋହନ ୧୪:୩) । ସେ ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଚର ମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ମହିମାର ଅଂଶୀଦାର କରିବେ । (ଯୋହନ ୧୩:୨୪) । ଏହି ହୃଦିକୁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଲେଖନ୍ତି, “...ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ମେଘମାଳାରେ ନୀତ ହେବୁ, ଏହି ପ୍ରକାରେ ଆସେମାନେ ସର୍ବଦା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ରହିବୁ ।” (୧ମ ଥେସ ୪:୧୭) । ଏହି ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେ, କ୍ଲେଶ ଭୋଗୁଥିବା ଥେସଲନୀରେ ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନ ମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତୁନା ଦୋଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ପବିତ୍ର

ଆମାଙ୍କ ସହ ଓ ଯେଉଁ ଦୂତମାନେପାପରେ ପତିତ ନହୋଇ ପୂର୍ବସ୍ଥିତରେ ରହି ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସହ ସହଭାଗିତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଆସମାନଙ୍କ ଧାର୍ମିକ ପିତୃପୁରୁଷ, ଧାର୍ମିକ ଯିହୁଦୀ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଆନ ମାନଙ୍କ ସହ ଆସମାନଙ୍କ ସହଭାଗିତା କେତେ ଆନନ୍ଦମଯ ଓ ସନ୍ତୋଷଦାୟକ । ଏପରି ମହତ ସହଭାସ କେତେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟମଯ ।

ଗୌରବମୟ ଅନନ୍ତ ନିବାସର ଆଭାସ :- “... କିନ୍ତୁ ଧାର୍ମିକମାନେ ଅନନ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଭୋଗ କରିବାକୁ ଯିବେ ।” ବୋଲି ମାଥ୍ୟ ୨୪:୪୭ ଯାଶ୍ଚଖ୍ରୀଷ୍ଟକହି ଅଛନ୍ତି । ଆସମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ରହିବୁ । (୧ମ ଥେସ-୪:୧୭) । ଆସମାନଙ୍କ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥିକ ପବିତ୍ର ଗୃହରେ ନିତ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ।

ପ୍ରିୟ ପାଠକ, ଆନନ୍ଦ ଆନନ୍ଦମଯ ଧାର୍ମିକ ସ୍ଥାନରେ ନିତ୍ୟ ନିବାସ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣଙ୍କ ଆମ୍ବା ନିବାସ କରିବାକୁ କି ଆପଣ ଜଳ୍କୁଳ ନୁହନ୍ତି ? ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରି, ବିଶ୍ୱାସ, ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କର । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜଣିଗଙ୍କ ପୁତ୍ରରୂପେ ସ୍ଵାକାର କରି ବାପ୍ରିଜିତ ହୁଅ ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣା ଧୌତ କର । ଆପଣ ଯଦି ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଆନ ଅଗନ୍ତି, ବିଶ୍ୱାସଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକର, ନିଯମିତ ଭାବେ ଉପାସନାର କର ଓ ଧୌର୍ଯ୍ୟ ସହ ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଅବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ ରୁହ । ଆସମାନେ ପଡ଼ିବା ଠାରୁ, ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାଠାରୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଭାବେ ସ୍ଵର୍ଗ ସୌନ୍ଦର୍ୟମଯ ସ୍ଥାନ । ଆପଣଙ୍କ ସହ ସେଠାରେ ଦେଖା ହେବ ।

- Rebert R. Taylor Jr.

ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା (David's Prayers)

ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ଛାର ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରାର୍ଥନା କାହିଁକି ଶୁଣନ୍ତି ? ବାକ୍ୟ କହେ, ‘‘ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଆର୍ଦ୍ଦନାଦ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ କର୍ତ୍ତା ଅଛି । ପୃଥିବୀରୁ କୁକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ସ୍ଵରଣ ଉଛିନ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖ ଥାଏ ।’’ (ଗୀତ ୩୪:୧୫-୧୭) । ଏକ

ଜନ୍ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲେ । ସେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଜିଶ୍ଵର ଯେ ପାପୀମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ, କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧ କେହି ଜିଶ୍ଵର ଭକ୍ତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କର ଜଙ୍ଗା ସାଧନ କରେ, ତାହା ହେଲେ ସେ ତା’ର କଥା ଶୁଣନ୍ତି ।” (ଯୋହନ ୯:୩୧) । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଓ ପାପୀ । ଯଦିଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହୀ ନୋହୁଁ, ତଥାପି ଜୀବଜୀବନେ ଅନେକ ପ୍ରଳୋଭନରେ ପ୍ରଳୋଭିତ ହୋଇ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଲଂଘନ କରିଥାଉଁ । ଆଜ୍ଞା ଲଂଘନକାରୀ, ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରାର୍ଥନା କି ସଦାପ୍ରଭୁ ଶୁଣନ୍ତି ? ମହାରାଜା ଦାଉଦଙ୍କ ଜୀବନ ଏ ବିଷୟରେ ଆୟମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ।

ସର୍ବପ୍ରଥମେ, ଦାଉଦଙ୍କ ଦୁର୍ବଳତା ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟରେ କଥା ଲେଖାଯାଏ ? ତାହାଙ୍କ ଦୁର୍ବଳତା ସାମାନ୍ୟ ଦୁର୍ବଳତା ନ ଥିଲା । ସେ ଉଜ୍ଜିଯ ଜାର୍ଯ୍ୟା ବେଥେବା ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଥିଲେ । ଆପଣା ପାପ ଲୁଚାଇବା ନିମନ୍ତେ, ଉଜ୍ଜିଯଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ତଥାରା ଜଣ୍ମାଏଲୁ ସେମ୍ପିନ୍ ଏକ ଜୀବନ ଯୋଜା ହରାଇଥିଲା । ଆପଣା ଅହଂକାରୀ ଗୁଣ ହେତୁ, ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ କ୍ଷମା କରି ନ ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅବଶାଲମ ତାହାଙ୍କ ବିକୃତିରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲେ ଓ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ଦଶ ସେନାପତି ଯୋଗେବଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ସେନାପତି ଯୋଗେବଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ସେ ଅନେକ ଯୁଦ୍ଧ ବିଜ୍ଯୋହାଇଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ତ୍ୟକ୍ତ ପୁତ୍ର ଦାଉଦଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କରିବାରୁ ତାହାଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ପରାପ୍ରତି କରିଥିଲେ । ଜଣ୍ମାଏଲର ଜନ୍ମଥିରେ ଗଣନା କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଅହଂକାରୀ ଦାଉଦଙ୍କୁ ତାହା ଅଟକାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ଏପରି ବିଶ୍ଵାସ ସେନାପତିଙ୍କୁ ହିଁସା କରି, ତାହାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଅହଂକାରୀ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ବ୍ୟଭିଚାର ଏପରି ଚରିତ୍ରହୀନ ଦାଉଦ ଏକ ସିଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ନ ଥିଲେ ।

ତଥାପି ବାକ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ବାକ୍ୟରେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଜ ମନର ମତ ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଅଛି । (୧ମ ଶାମୁଯେଲୁ ୧୩:୧୪) । କାରଣ ତାହାଙ୍କ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିବିଡ଼ ସମୟ ରଖୁଥିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ସର୍ବ ଶ୍ରୀବଣୀ କରୁଥିଲେ । କାରଣ : - (୧) ସର୍ବପ୍ରଥମେ, ଦାଉଦ ବିଶ୍ଵାସର ଯୋଜା, ସେ

ମଲ୍ଲଯୋଦ୍ଧା ଗାଲିଯାଦଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ପାଞ୍ଚଟି ଚିକୁଣ ପଥର ସହ ଏଲା ପ୍ରାତିରରେ ଦୌଡ଼ିଗଲେ । ସେ କହିଲେ, “....ତୁମେ ଯାହାଙ୍କୁ ତୁଳ୍ଳ କରିଅଛି, ସେହି ଜସ୍ତାଏଲୁ ସୈନ୍ୟଗଣର ପରମେଶ୍ୱର ସୈନ୍ୟାଧ୍ୟପତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସୁଆଛି...., କାରଣ ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଓ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଭକ୍ତ ଆସମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ ।” (ପ୍ରଥମ ଶାମୁଯେଳ ୧୩:୫୫-୫୬))

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବକ (The Servant of the Lord)

ମୋଶାଙ୍କୁ “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବକ” ରୂପେ ବାକ୍ୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥାଏ । (ଦିଃବି: ୩୪), ତଥାପି ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶ “କିଶ୍ମାନ”ରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରି ନ ଥିଲେ । କାଦେଶ ପ୍ରଦେଶରେ ଜସ୍ତାଏଲୁ ଜାତିଙ୍କୁ ଜଳର ଅଭାବ ହେବାରୁ ସେମାନେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଚସା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ଯଷ୍ଟି ନିଅ, ପୁଣି ତୁମେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ହାରୋଣ ମଣ୍ଡଳୀକି ଏକତ୍ର କର, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ସେହି ଶୌଳକୁ ଆପଣା ଜଳ ବାହାର କରି ମଣ୍ଡଳୀକି ଓ ସେମାନଙ୍କ ପଶୁଗଣକୁ ପାନ କରାଇବ ।” (୨୦:୮) । ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରମାଣେ ସେ ଯଷ୍ଟି ନେଇଁ ଓ ଜସ୍ତାଏଲୁ ସମାଜକୁ ଏକତ୍ର କଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୌଳକୁ ଆଜ୍ଞା ନ ଦେଇ, ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “...ହେ ବିଦ୍ରୋହୀଗଣ, ଶୁଣ, ଆସେମାନେ କି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିମିତ୍ତେ ଏହି ଶୌଳରୁ ଜଳ ବାହାର କରିବା ? ଏ ଉଭାରେ ମୋଶା ହସ୍ତ ଉଠାଇ ଆପଣା ଯଷ୍ଟିରେ ସେହି ଶୌଳକୁ ଦୂଳଥର ଆଘାତ କଲେ; ତହିଁରେ ପ୍ରତୁର ଜଳ ବାହାର ହେଲା, ପୁଣି ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପଶୁଗଣ ପାନ କଲେ । ଏଥୁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜସ୍ତାଏଲୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆସଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ବୋଲି ମାନ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସି ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲ ନାହିଁ, ଏ ହେତୁ ଆସେ ଏହି ମଣ୍ଡଳୀକି ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛି,

ସେହି ଦେଶରେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବେଶ କରାଇବ ନାହିଁ ।” (ଗଣନା ୨୦:୧୦-୧୨) । ମୋଶା ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ବୋଲି ମାନ୍ୟ କରି ନ ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଅନାଜ୍ଞାବହୁତା ଯୋଗୁଁ ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରି ନ ଥିଲେ ।

ଉଦ୍‌ବବାଦୀ ମୋଶା, ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିନତୀ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “....ତୁମ୍ଭର ଯଥେଷ୍ଟ ହେଲାଣି, ଏ ବିଷୟରେ ଆମ୍ବକୁ ଆଉ କୁହ ନାହିଁ । ପିସଗାର ଶୃଙ୍ଗକୁ ଚଢ଼ିଯାଆ, ଆଉ ପଣ୍ଡିମ ଓ ଉଭର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଓ ପୂର୍ବ ଆଡ଼େ ଅନାଇ ଦେଖ ଓ ଆପଣା ଚକ୍ରରେ ତାହା ନିରୀକ୍ଷଣ କର । ମାତ୍ର ଯିହୋଶୁଯଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ ଓ ତାହାକୁ ସାହସ ଦିଅ ଓ ତାହାକୁ ବଳବାନ କରାଆ; କାରଣ ସେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଗେ ଆଗେ ପାର ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଖୁବ, ତାହା ସେ ଅଧିକାର କରାଇବ ।” (ଦ୍ଵି.ବି ୩: ୨୧-୨୮)

ସ୍ଵର୍ଗପୁ ପିତାଙ୍କ ସ୍ନେହଭରା ଚନ୍ଦ୍ରନରେ ମୋଶା ଆଖି ବୁଝିଲେ । ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଅଜାଣତ ସ୍ଥାନରେ ପୋଡ଼ିଲେ । ଉଦ୍‌ବବାଦୀ ମୋଶା, ଇସ୍ତାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ପ୍ରାତିରରେ କଢ଼ାଇଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ଶହେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ତାହାଙ୍କ ଶରୀର ବଳହୀନ କିଅବା ତାହାଙ୍କ ଚକ୍ର ନିଷ୍ଠେଜ ହୋଇ ନ ଥିଲା ।

ମୋଶାଙ୍କ ଜୀବନୀ ଆର୍ଥିକାନଙ୍କ ଆଦର୍ଶ । “ମୁଁ ଏକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବକ” ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଲଂଘନ କଲେ, ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯାଇ ପାରିବି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ସ୍ନେହଭରା ପିତାଙ୍କ ଚନ୍ଦ୍ରନରେ ରହଜଗତର ଯାତ୍ରା ଶେଷ କରି, ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପାରିବୁ ।

- Gary C. Hampton

ଅବାନା ଓ ପର୍ଚର (Abanah and Pharpar)

ଅବାନା ଓ ପର୍ଚର ଦକ୍ଷେଶକର ଦୁଇ ନଦୀ । ଅରାମୀୟ ସେନାପତି ନାମକ ଏହି ଦୁଇ ନଦୀ ବିକ୍ଷଯରେ ୧ ମା ରାଜାବଳୀର ପୂର୍ବକ ୪:୧ ୨ ପଦରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ମତରେ ଇଶ୍ଵର ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ଠାରୁ ଅବାନା ଓ ପର୍ଚର ନଦୀଦ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠର ।

ନାମନ, ଅରାମୀୟ ରାଜାଙ୍କ ସେନାପତି । ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରତ୍ଯେ ଅନେକ ବିଜ୍ୟ ସାଧନ କରିଥିବାରୁ, ସେ ଆପଣା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମହାନ ଓ ସମ୍ମାନ ଓ ମହବିଜ୍ଞଶାଳୀ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ଜଣେ କୁଷ୍ଟ । ଇଶ୍ଵରାଳ ଦେଶସ୍ଥ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେ ସୁମ୍ଭତା ଲାଭ କରିପାରିବେ, ତାହାଙ୍କର ଏକ ବନ୍ଦୀ କ୍ଷୁଦ୍ର ଦାସୀ ଜଣାଇଥିଲା । ସେ ଉତ୍ସନ୍ଧାତ୍ ରଥ ଓ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ଇଶ୍ଵରାଳ ଦେଶ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାଧ ବୋଲି ଗର୍ବୀ ନାମନଙ୍କୁ ନତ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଇଲିଶାୟ ଘରୁ ନ ବାହାରି, ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀରେ ସାତଥର ସ୍ଥାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଦାସ ଦ୍ୱାରା ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଲେ । ଏଥୁରେ ନାମନ ଅପମାନରେ କୃତ୍ରି ହୋଇ କହିଲେ, “ଇଶ୍ଵରାଳର ସମୁଦ୍ରାୟ ଜଳ ଅପେକ୍ଷା କି ତହିରେ ସ୍ଥାନ କରି ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି... ।” (୧ ମା ରାଜାବଳୀ ୪:୧ ୨) କିନ୍ତୁ ଫାରୋ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାସମାନେ କୋମଳ କଥାରେ ସ୍ଥାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ରାଜି ହେଲେ । ନମ୍ବ ଭାବେ ଭାବବାଦୀ ଇଲିଶାୟଙ୍କ ଆଞ୍ଚାବହ ହୋଇ, ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀରେ ସାତଥର ସ୍ଥାନ କରି ସୁମ୍ଭତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଞ୍ଚା ଅଦଳବଦଳ କରାଯାଇ ନ ପାରେ ବୋଲି ସେହିଦନ ନାମନ ଜ୍ଞାତ ହୋଇଥିଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀରେ ସ୍ଥାନ କରିବାକୁ କହିବାର ଅର୍ଥ, ସେ ଅବାନା କିଅବା ପର୍ଚର ନୁହେଁ । ସଦାପ୍ରତ୍ୟ ନୋହଙ୍କୁ ଗୋପର କାଷ୍ଟରେ ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆଞ୍ଚା ଦେଇଥିଲେ । ନୋହ ସେ ରୂପେ କଲେ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଞ୍ଚାନୁସାରେ ସେ ସମସ୍ତ କର୍ମ କଲେ ।” (ଆଦି ୨:୨୭)

ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ କହନ୍ତି, “ପୁଣି ଆମେମାନେ ପେରି ଶାସଲବ୍ୟ ଧୈର୍ୟ ଓ ସାନ୍ତ୍ଵନା ଦ୍ୱାରା ଭରିଥା ପ୍ରାୟ ହେଉ, ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ବକାଳରେ ଯାହା ଯାହା ଲେଖା ହୋଇଅଛି, ସେହିସବୁ ଆମେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ପାଇ ଲେଖା ହୋଇଅଛି । (ରୋମାୟ ୧:୫:୩)

ନାମନଙ୍କ ଏହି ସୁମୁତାର କାହାଣୀ ଦ୍ୱାରା ଆମେମାନେ ଏହା ଜାଣିପାରୁ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଠାରୁ କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗ ବା ବିଯୋଗ କରି ନ ପାରୁ । (ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଚିତ୍ତ ବାଜାୟ ୨୭:୧୧-୧୫) । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଲେ, “ଯେ ଜ୍ଞାନସ କରି ବାପ୍ରିଜିତ ହୁଏ, ତେବେ ଯେତେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ, କିନ୍ତୁ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ, ତେବେ ଜ୍ଞାନାଜ୍ଞ ଯାଇବ ॥” (ଖୋଲ୍କ ୧୩:୧୫) । ଅଥୁରେ ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କିମ୍ବା ଯେତେ ଜ୍ଞାନ ଆଜ୍ଞା କାହାଙ୍କୁ ନ ଜ୍ଞାନୁ । ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାୟ ହେବା ଜିମଙ୍କେ ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ଜ୍ଞାନସ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇପାରେ ନାହିଁ ।

ଯାଶୁ, ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ବାପ୍ରିଜିତ ହେବେ, ସେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବେ ବୋଲି କହିଥିବାରୁ, ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ରିସ୍ତ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ବାପ୍ରିସ୍ତ ଏକ ଜଳରେ ସମାଧୁ, ତାହା ଛିଞ୍ଚା ବା ଢଳା ବାପ୍ରିସ୍ତ ନୁହେଁ । “ଆମେମାନେ ଯେତେ ଲୋକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କ ଠାରେ ବାପ୍ରିଜିତ ହୋଇଅଛୁ, ସମସ୍ତେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ମରଣରେ ବାପ୍ରିଜିତ ହୋଇଅଛୁ, ଏହା କି ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ? ଅତ୍ୟବି, ଆମେମାନେ ବାପ୍ରିସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ମରଣରେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମାଧପ୍ରାୟ ହୋଇଅଛୁ, ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପିତାଙ୍କ ଗୌରବ ଦାବରା ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରେ ଉତ୍ଥାପିତ ହେଲେ, ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରକାରେ ଜୀବନର ନୃତ୍ୟ ଭାବରେ ଆଚରଣ କରୁ ।” (ରୋମାୟ ୨:୪୭) । “ତୁମେମାନେ ବାପ୍ରିସ୍ତରେ ତାହାଙ୍କ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଲେ, ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମାଧପ୍ରାୟ ହୋଇ, ଯେଉଁ ଜିଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟସାଧନ ଶକ୍ତିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି ।” (କଲସୀ ୨:୧୯)

ନାମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସୁସମାଚାର ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସରଳ, ଶୁଦ୍ଧ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାର ଆଜ୍ଞାବନ୍ଦ ହୁଅନ୍ତି । ଭାବବାଦାଙ୍କ

ଆଜ୍ଞାବକୁ ହେବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଦାସମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉପସାହିତ କରିଥିଲେ ।
ଯେଉଁମାନେ ପାପରୁ ଧୌତ ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି, ନାମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବକୁ ହେଉ !

--Sunny David

“ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଶ୍ୟା କେଉଁ କର୍ମ ?...”
(Is anything too hard for the Lord)

ସାରାଙ୍କ ଶାର୍ଣ୍ଣବମ୍ବାରେ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବ ବୋଲି ଜଣାଇଥିବା ଦୂତଙ୍କ ଭାବବାଣୀରେ, ସେ ମନେ ମନେ ହସିଥିଲେ । ସେଥିରେ ଦୂତ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆସ୍ତର୍ୟ କେଉଁଠିକର୍ମ ? ଏହି ରତ୍ନ ପୁନର୍ବାର ଉପମ୍ବୁତ ହେଲେ, ନିରୂପିତ ସମୟରେ ଆମେ ଫେରି ଆସିବା, ସେ ସମୟରେ ସାରା କୋଳରେ ଏକ ପୁତ୍ର ଥିବ ।” (ଆଦି ୧୮:୧୪) । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁଯାୟୀ ତା’ପର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଷରେ ଉତ୍ସହାକ ଜନ୍ମିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭ୍ୟାସମ ଏକ ମହାନ ଗୋଷ୍ଠୀର ଆଦିପିତା ହୋଇ ପାରିଥିଲେ ।

ବାଇବଲରେ ଅନ୍ୟ କେତେକ, ଯେଉଁମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅସାଧ କିଛି
ନାହିଁ ବୋଲି ଆପଣା ଜୀବନରେ ଅନୁଭବ କରିଥାନ୍ତି ।

- ନୋହ, ତାହାଙ୍କ ପରିବାର ମହାବନ୍ୟାରୁ ଉତ୍ତାର ପାଇଥିଲେ । (ଆଦି ୭:୮)
 - ଆଶ୍ରମ୍ୟଜନକ ଭାବେ ଯିରାହୋର ପ୍ରାଚୀର ପତନ ହୋଇଥିଲା । (ଯିହୋଶୂନ୍ୟ ଅମ ଅଧ୍ୟାୟ)
 - ଯର୍ଦ୍ଦନରେ ସାତଥର ସ୍ଥାନ କରି ନାମନ କୁଷରୋରୁ ସୁମୁତା ଲାଭ କରିଥିଲେ । (୨ୟ ରାଜାବଳି ୪ମ ଅଧ୍ୟାୟ)

- ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ ଅନେକ ଆଶ୍ୟକର୍ମ ସାଧନ କରିଥିଲେ । (ମାର୍କ ୩:୩୭)
- ମାର୍ତ୍ତି ଓ ମରିଯମଙ୍କ ଭ୍ରାତା ଲାଜର ମୃତ୍ୟୁ ପୁନଃରୁଥୁତ ହୋଇଥିଲେ । (ଯୋହନ୍ ୧୧ ମ ଅଧ୍ୟାୟ)
- ପୁନଃରୁଥୁତ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷଙ୍କୁ ଅନେକଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ (୧ମ କରିଛୁଏୟ ୧୫:୪-୮)
- ଜନସମୂହ ଯେଉଁମାନେ ପେଣ୍ଟିକଷ୍ଟ ଦିନରେ, ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଵଭାଷାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମା ଶ୍ରବଣ କରିଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୨)
- ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ୍ ପବିତ୍ର ନଗରୀ ଦର୍ଶନରେ ଦେଖୁଥିଲେ । (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୧ ଅଧ୍ୟାୟ)

ସଦାପ୍ରଭୁ ପାପୀମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାବୁ, ଅବିଶ୍ୱାସୀ, ଘୃତ୍ୟ କଳକିତ, ନରଘାତ, ବ୍ୟଭିଚାରୀ, ମାୟାବୀ ଓ ପ୍ରତିମାପୂଜକ, ସମସ୍ତ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରି ଓ ଗନ୍ଧକ ପ୍ରଜ୍ଞଳିତ ହୃଦରେ ନିଷିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ଅଟେ, ଦିତୀୟରେ ଏପରି ପାପୀମାନଙ୍କୁ ରଖା କରି ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ଅଟେ (୧ମ କରିଛୁ ୩:୯, ୧୦) । ପାପୀମାନେ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଦ୍ୱାରା ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଅନନ୍ତଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।

ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏତେ ଶକ୍ତିମାନ, ସେ କାହିଁକି ଆୟମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଦୁଃଖକଷ୍ଟ, ସମସ୍ୟାରୁ ଉଦ୍ଧାର କରୁ ନାହାନ୍ତି ? ଭାବବାଦୀ ଯିଶାଇୟ କହିଲେ, “‘ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ଛୋଟ ହୋଇଯାଇନାହିଁ ଯେ, ତାହା ପରିତ୍ରାଣ କରି ନ ପାରେ, କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କର କର୍ଷ ଭାରି ହେଲନାହିଁ, ଯେ ତାହା ଶୁଣି ନ ପାରେ, ମାତ୍ର ତୁମମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ସବୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଛ୍ଳେଦ ଘଟାଇଅଛି ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପାପ ସବୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଜିହ୍ଵା ଦୂଷତା ବକଳ ।’ (ଯିଶାଇୟ ୪୯:୧-୨) । ସଦାପ୍ରଭୁ ଆୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଅଭାବ ପୁରଣ କରନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଅସାଧ କିଛି ନାହିଁ ।

- Dan Wheeler

ବେର୍ୟା ଓ ଥେସଲନୀକୀ ବାସୀ (The Bereans and Thessalonians)

ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ ଓ ଶାଲା ବେର୍ୟାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବା ପରେ ସେମାନେ, “ଥେସଲନୀକୀରେ ଥୁବା ଯିହୂଦାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସୁଶୀଳ ଥିଲେ । ଏମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଗ୍ରହରେ ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ପୁଣି ଏହି ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ କି ନା, ତାହା ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଦିନ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଥିଲେ ।” (ପ୍ରେରିତ ୧୩:୧୧) ବୋଲି ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲେଖାଯାଏ ।

ଥେସଲନୀକୀବାସୀ କେହି ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରିବାରେ କି ଆସନ୍ତ ନ ଥିଲେ ? ବେର୍ୟାବାସୀମାନେ ସୁସମାଚାର ଶ୍ରବଣ କରି ଯାଶ୍ରୁତୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ ପୁରାତନ ନିୟମରେ ସେପରି ଲିଖିତ ଅଛି କି ନାହିଁ ବୋଲି ପୁରାତନ ନିୟମ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଥିଲେ । ପୁରାତନ ନିୟମର ଭାବବାଣୀ ସକଳ ଯାଶ୍ରୁତୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଫଳ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ । ପୁରାତନ ନିୟମ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି, ଯାଶ୍ରୁତୀଷ୍ଟ ଯେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଦିତୀୟ ପୁତ୍ର ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ପ୍ରଚାର ଦ୍ୱାରା “....ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଓ ଗ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ସମ୍ମାନ ମହିଳା ଓ ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟରୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇ ସେମାନେ ‘ଭାଇ’ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣିତ ହେଲେ ।

କିନ୍ତୁ ଥେସଲନୀକୀରେ କେତେକ ଯିହୂଦୀ ଓ ଅନେକ ବିଜାତୀୟମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ପାଉଳଙ୍କ ପ୍ରଚାରରେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଓ ଆଜ୍ଞାବହୁ ହୋଇଥିଲେ । “ପୁଣି, ତୁମେମାନେ ବହୁ କ୍ଲେଶ ଭୋଗ ମଧ୍ୟରେ ପରିତ୍ର ଆତ୍ମଙ୍କ ଦଜ ଆନନ୍ଦ ସହ ସେହି ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି ଆସମାନଙ୍କ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନୁକାରୀ ହୋଇଥିଲା ।” (୧ମ ଥେସ ୧:୩) ସେମାନଙ୍କ କ୍ଲେଶ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହୁତା ଓ ବିଶ୍ୱାସତା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆଦର୍ଶମୟ ଥିଲା । ସେମାନେ ଆଗ୍ରହ ସହ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ । (୧ମ ଥେସଲନୀକୀ ୧:୩-୮) । ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ ଲେଖନ୍ତି, “ଯେଣୁ ଲୋକେ ନିଜେ ନିଜେ ଆସମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଥାଆନ୍ତି ଯେ, ତୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଆସମାନଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ କଅଣ

ଘଟିଥିଲା, ଆଉ କିପରି ତୁମେମାନେ ପ୍ରତିମାସକୁ ପରିଚ୍ୟାଗ କରି ଜାବିତ ଓ ସତ୍ୟ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ, ପୁଣି, ତୁମ୍ହାର ଯେଉଁ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମୁଖମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଥିଲେ, ଆଗମୀ କ୍ଷୋଧରୁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ସେହି ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ଯାଶୁଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅଗମନ କରିବାରେ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରିଲା ।” (ଥେସଲନ୍ଳାକୀ ୧ : ୯-୧୦)

ଥେସଲନ୍ଳାକୀରେ କେତେକଣ ଶ୍ରୀହୃଦୀ ଓ ଅନେକ ସଂଖ୍ୟାରେ ବିଜାତୀୟ ସୁସମାଚାର ବିଶ୍ଵାସ କରି ତାହାର ଆଜ୍ଞାବହୁ ହୋଇଥିଲେ । (ଗାଲାତୀ ୩ : ୨-୨୯; ଏଫୀସୀ ୨ : ୧୧-୧୮) ॥ କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ ସେମାନଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ସୁନ୍ଧର ଭାଷ୍ଟେ ଆନ କଣ୍ଠିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୋତ୍ସହିତ କରିଥିଲେ । ଥେସଲନ୍ଳାକୀ ମୁଖମାନ ଲେଖୁଥିଲା ପ୍ରାଥମିକ୍ ଅନ୍ତରୁ, ଅନ୍ତମାକ୍ଷାଯରେ ପ୍ରେତିତ ପାଉଳ ଲେଖିଛି, “.....ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଆଶ୍ରମାଜ୍ଞାନୀ, ଯାହା ଉତ୍ତମ ତାହା ଧରି ରଖ ।” (୨୧ମ ପଦ)

ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶବାସୀ, ଭାଷାବାଦୀ, ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର ଲୋକେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁତର ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ଏକ ହୋଇଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ବମାନେ ସର୍ବଦା ଆପଣା ଆପଣା ବିଷୟରେ ଜାଗ୍ରତ ରହୁ । ବେରଯାବାସୀମାନଙ୍କ ସହୃଦୟ ଶ୍ରୀବଣୀ କରିଥିବା ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ କି ନା ବାଇବଲୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆପଣା ସ୍ଵନାତି, ସୁପ୍ରଥା ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟରୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଦର ଅନୁଭବନାରୁ ଦୂରେ ନ ନେଉ । (୧ମ କରିଛୁ ୧୦ : ୧୨ ; ୯ : ୨୭, ଏକ୍ ୨ : ୧-୪, ୩ : ୧୨-୧୪)

- Royce Fredrick

SIMPLICITY IN CHRIST

2 Cor. 11:3; Isa. 35:8

INTRODUCTION :

1. God has always known and understood His creation
2. He knows that man will not accept something hard to understand.
3. Therefore, His law unto man has always been simple, easy to understand, and the manner easy to conceive.
4. In this lesson we want to note some examples of the same.

DISCUSSION

- I. **Adam and Eve. (Gen. 3:3)**
 1. Two things stated :
 - a. Eat of every tree save one.
 - b. Eat of it and die.
- II. **Abraham Told To Offer Isaac. (Gen. 22:2)**
 1. Perhaps hard to accept, yet simple and easily understood.
- III. **Naaman. (2 Kings 5:1-14).**
 1. Easy to understand, even though Naaman almost failed by not obeying.
- IV. **Walls of Jericho. (Josh. 6:3,4).**
 1. Sounded almost too simple to be effective.
 2. Yet when order was obeyed, the desired end was obtained.
- V. **Noah Told To Build an Ark. (Gen.6)**
 1. Make thee an ark of gopher wood, 300 cubits long, 50 cubits wide, 30 cubits high.
 2. Make 1 door, 1 window, pitch it without and within.
 3. Simple, indeed, yet effective.
- VI. **So It is with Christ, His Church, and His Gospel, and Worship Service.**
 1. One body (Eph.4:4), body the church (Eph.1:22,23).
Christ will save this body (Eph.5:23).
 2. This is His church (Matt. 16:18).
 3. One gospel, simple, yet all that is needed (Rom. 1:16).

- a. Faith **unto** righteousness (Rom. 10:10).
 - b. Repentance **unto** life (Acts 11:18).
 - c. Confession **unto** salvation (Rom 10:10).
 - d. Baptism **into** Christ (Gal. 3:27).
4. The worship is simple.
- a. Teaching (Matt. 28:19).
 - b. Praying (1 Thess. 5:17).
 - c. Singing (Col. 3:16).
 - d. Breaking bread (Acts 20:7).
- e. Giving (1 Cor. 16:2).
5. Christian living simple.
- a. Add Christian graces (2 Pet. 1:5-11)
 - b. Shine as lights (Matt. 5:13-16).

CONCLUSION

This plan is within the reach of every accountable and responsible mind regardless of scholastic attainment.

J.P. Williams

Printed Book Only

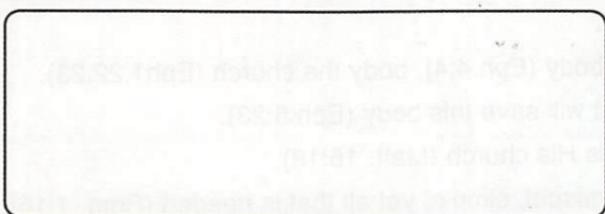
From :

SATYA VANI

P.O. Box 80,
Kakinada - 533 001

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)